

[Indenrigsministeren.]

alene en god Ordning, men ogsaa en billig Ordning. Jeg maa sige, jeg er ikke ganske enig med det ærede Medlem. Hvordan skulde det egentlig være muligt, at dette Tilsyn, spredt og stykket ud paa mange Hænder, skulde blive bedre og billigere end et Tilsyn, der er koncentreret?

Som Argumentation for dette sit Syn sagde det ærede Medlem, at det var dog urimeligt, at en Bygningsinspektør skulde ud og se paa et Ledvogterhus. Men man maa dog rigtignok gaa ud fra, at Bygningsinspektørerne er indstillet paa en fornuftig Tilrettelægning af deres Tilsynsvirksomhed. Jeg skulde tro, at man vanskeligt kan tænke sig et billigere Tilsyn, naar man ser hen til Rejseudgifterne, end det, man opnaar ved, at Bygningsinspektøren har Tilsyn med alle Bygninger indenfor sit Distrikt, hvad der netop medfører, at han kan tilrettelægge sin Inspektion paa en saadan Maade, at Rejserne bliver de færreste og kortest mulige.

Dette kommer ogsaa frem i Udvalgets Udtalelser. Udvalget forstaar meget vel, hvorledes man maa gaa frem her. Mindre vigtige Bygninger skal selvfølgelig ikke optage for meget af Tilsynets Tid. Det siges fra Udvalgets Side meget fornuftigt, at det vil være rigtigt at dele alle Bygningerne i tre Klasser, idet de selvfølgelig ikke trænger i samme Omfang til Tilsyn. Der er visse Nyttebygninger, der maaske ikke trænger til Tilsyn mere end hvert andet Aar, og det vil, siger man, antagelig andrage en Trediedel af Statens Bygninger. Man anviser netop fra Udvalgets Side denne meget fornuftige Tilrettelægning af Tilsynet, idet man inddeleger Bygningerne efter deres Vigtighed og efter Nødvendigheden af hyppigere eller færre Tilsyn.

Det ærede Medlem gav Udtryk for den Opfattelse, at naar i § 2 Krigs- og Marineministeriets, Statsbanernes og Post- og Telegrafvæsenets Bygninger ikke var medtaget under Tilsynet, skyldtes det, at disse Institutioner havde haft fornøden Magt til at unddrage sig denne Ordning. Jeg skal derom sige, at jeg finder det overordentlig rimeligt, at man samler alt vedrørende Trafiketaterne under eet fælles Bygningsvæsen. Og det er ikke blot her i Landet, noget saadant findes rimeligt. Ser man de Oplysninger igennem, der findes fra andre Lande, vil man netop se, at der rundt omkring er givet Trafiketaterne en saadan Særstilling. Det er ikke en Særstilling principielt set, thi den Ordning, der her tænkes truffet, bestaar jo egentlig i, at Trafik-

etaterne bliver et samlet Bygningsinspektorat for sig.

Hvad Krigs- og Marineministeriet angaar, er Forholdet det, at disse Ministerier i Forvejen har deres særlige Bygningsvæsen, og i denne Forbindelse maa jeg ogsaa sige, at der maaske var mindre Rimelighed i i dette Øjeblik at foretage en Omordning her, naar vi dog fra alle Sider maa regne med, at der i Løbet af forholdsvis kort Tid foregaar saadanne Ændringer i det danske Militærvæsen, at al Rimelighed taler for en Opsættelse af dette Spørgsmaal. Jeg tror ogsaa, vi har nok at gøre nu med at faa Orden paa dette Omraade, for saa vidt angaar de *civile* Ministerier.

Hvad § 3 angaar, var det ærede Medlem ogsaa imod Oprettelsen af et Bygningsraad. Det ærede Medlem siger, at vil Ministeren endelig have et Bygningsraad, saa kan han jo sammenkalde Bygningsinspektørerne saa tidt, han vil, til et samlet Raad. Hertil er nu for det første at sige, at Bygningsraadets Virksomhed fortrinsvis tager Sigte paa Nybyggeri, medens Bygningsinspektørernes Virksomhed fortrinsvis gaar ud paa at føre Tilsyn. Men hertil kommer endvidere, at man ikke kan gaa ud fra, at Bygningsinspektørerne har det fornødne Kendskab paa det rent tekniske Omraade, med Hensyn til de tekniske Anlæg. Og endelig, hvad jeg vil understrege, vilde man ved at gaa den Vej, det ærede Medlem anfører, at skabe et Slags Raad af samtlige Bygningsinspektører, give disse en helt anden Stilling, end der er tiltænkt dem.

Jeg maa her minde om den Stilling, Lovforslaget giver Bygningsinspektørerne. Det er en Stilling med det fulde Ansvar for den Maade, hvorpaa de anvender de givne Bevillinger. Men Bygningsraadets Opgave er noget helt andet. Bygningsraadets Opgave er, som Udvalget siger, at

„paase, at Forslag til Nybygninger, større Om- og Tilbygninger tilstilles Bevillingsmyndighederne i vel gennemarbejdet Stand, og sørge for, at der ved Planlæggelsen er taget Hensyn til Opnaaelsen af største Økonomi i Samspillet til Udgifterne mellem Anlæg og Drift“.

Bygningsraadet er med andre Ord tænkt som Bevillingsmyndighedernes kritiske Organ, ogsaa eventuelt overfor Bygningsinspektørerne. Derfor kan jeg ikke paa nogen Maade tænke mig at gaa den Vej, som det ærede Medlem antyder. Det ærede Medlems Tanke bygger, som sagt, paa en helt anden Opfattelse af dette Forhold, end Lovforslaget her er Udtryk for, og en helt